

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى
وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٧﴾

7 Bizim peygamberlerden, menfaat beklemeden, korkusuzca, vahyedilen kitabı ve dini tebliğ edeceklerine dair kesin sözler taahhütler aldığımızı insanlara hatırlat; senden, Nuh'tan, İbrâhim'den, Mûsâ'dan, Meryem'in oğlu İsâ'dan da... Evet, biz onlardan pek ağır sorumluluk gerektiren sözler aldık.

لَيَسْئَلِ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٨﴾

8 Taahhütlerine sadakat gösterenlere, peygamberlere, kendi devirlerinde peygamberlik görevlerini sadakatle yapıp yapmadıklarının hesabını sorması için, Allah bu sözü aldı. Kâfirler, peygamberleri inkâr edenler, nankörler için de, can yakıp inleyen müthiş bir azap hazırladı.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ
فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٩﴾

★ 9 Ey iman edenler, Allah'ın size olan nimetini hatırlayarak şükredin. Hani size ordular saldırmıştı da, biz onların üzerine, rüzgâr estirmiş ve sizin görmediğiniz kurmaylar ve ordular görevlendirip musallat etmiştik. Allah savaş hazırlığı olarak yaptıklarınızı çok iyi bilmekte, görmekteydi.

إِذْ جَاؤُكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ
وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا ﴿١٠﴾

10 Hani onlar, hem yukarınızdan, hem aşağı tarafınızdan, vadinin üstünden ve alt tarafından üzerinize yürümüşü. Gözler yılmış, yürekler ağızlara gelmişti. Siz, Allah hakkında türlü türlü düşüncelere dalıyordunuz.

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾

11 İşte orada iman sahipleri imtihandan geçirilmiş ve ciddi şekilde, maddî manevî sarsılmışlardı.

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ
وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾

12 O zaman müslüman görünerek İslâm'a karşı gizli eylem planları ve eylem yapan münafıklar ile, kalpleri kararmış, aklından zoru olan hasta ruhlular:

“- Meğer Allah ve Rasûlü bize sadece kuru vaatlerde bulunmuşlar!” diyorlardı.

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا
وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ
إِنَّ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾

13 Onlardan bir grup da:

“- Ey Yesripliler-Medineliler! Artık sizin için durmanın sırası değil, haydi evinize dönün!” demişlerdi. İçlerinden bir kısmı ise:

“- Gerçekten evlerimiz saldırıya açık, emniyette değil!” diyerek, peygamberden izin istiyordu. Oysa evleri tehlikede değildi. Kesinlikle kaçmayı arzuluyorlardı.

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَاتَوَّاهَا
وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٤﴾

14 Medine'nin her tarafından üzerlerine saldırılsaydı da, o zaman İslâm'dan dönmeleri, müslümanlarla savaşmaları istenseydi, şüphesiz hemen savaşa katılırlar, evlerinde pek eğlenmezlerdi.

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُولُونَ الدِّبَارَ
وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾

15 Andolsun ki, daha önce onlar, sırt çevirip kaçmayacaklarına dair Allah'a söz vermişlerdi.

Allah'a verilen söz mesuliyeti gerektirir.